

ЯКЕ МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ НАМ ПОТРІБНО?

Місцеве самоврядування як засада конституційного ладу виступає одним із найважливіших принципів організації і функціонування влади в суспільстві та є необхідним атрибутом будь-якої демократичної держави. Саме тому основні положення місцевого самоврядування закріплені в Конституції України та інших законодавчих актах, підтверджуючи демократичні прагнення України.

Якщо порівняти два закони України «Про місцеве самоврядування в Україні» (1997 р.) і «Про місцеві державні адміністрації» (1999 р.), то можна виявити спільність цілей і завдань, які покладаються як на органи місцевого самоврядування, так і на місцеві державні адміністрації. При цьому виникає таке явище як конкуренція компетенції. Часто виявляється так, що до відання місцевої адміністрація відходять питання, які за своєю природою не мають вирішуватися державою, а лише органами місцевого самоврядування. Останнім при цьому за допомогою численних постанов, норм, інструкцій виконавчої влади нав'язується непритаманні їм функції.

Таким чином, на запитання: «Яке місцеве самоврядування нам потрібно?» необхідно відповісти: «Органи місцевого самоврядування повинні мати повну самостійність у вирішенні всіх без винятку питань, які входять до їх компетенції». Досягнути цього можливо лише за умови внесення кардинальних змін до існуючих законодавчих актів.

Другим, не менш важливим акцентом підвищення ефективності місцевого самоврядування є, на наш погляд, всебічна участь у цьому процесі молоді. Саме молодь повинна стати силою, яка була б спроможна вдатися до рішучих і нестандартних дій на користь своєї Батьківщини, силою, з якою пов'язані всі надії на майбутнє. Саме тому молодіжна політика держави повинна бути складовою загальної цілісної концепції розвитку українського суспільства.

Зрозуміло, що саме молоде покоління, не переобтяжене стереотипами минулого, більш пристосоване для роботи в ринкових умовах. І сьогодні в усіх сферах суспільного життя - в економіці і державному управлінні, в політиці та культурі - молоді поступово займають позиції лідерів.

Таким чином, щоб кардинально покращити рівень місцевого самоврядування, а саме забезпечити активну участь молоді, як рушійної сили розвитку суспільства, у завданнях покладених на органи місцевого самоврядування, необхідна якісна і повноцінна програма розвитку молодіжного руху, складовими частинами якого можуть стати: посилити об'єднувальні процеси в молодіжному середовищі, створювати в обласних центрах нові об'єднання що охоплюють всі молодіжні організації регіонів; постійно збільшувати чисельність молодіжних організацій; на законодавчому рівні визначити шляхи співробітництва молодіжних громадських організацій з різними органами місцевого самоврядування як рівноправних партнерів у рамках соціального партнерства; на державному рівні забезпечити

фінансування програм і проектів молодіжних та дитячих громадських організацій; - розвинути процеси інтеграції молодіжних організацій України до європейських та світових молодіжних структур; більш активно висувати лідерів молодіжних організацій кандидатами в депутати місцевих рад.

Пашкова А.О.
НТУ ХП»

КОНСТИТУЦІЯ ПИЛИПА ОРЛИКА

Конституція Пилипа Орлика – договір гетьмана Війська Запорозького Пилипа Орлика зі старшиною та козацтвом Війська. Від усієї старшини та козацтва конституцію Орлика підписав кошовий отаман Кость Гордієнко, який визначав права і обов'язки усіх членів Війська. Конституція була укладена 5 квітня 1710 року. Написана латиною і староукраїнською мовами, конституція, була затверджена шведським королем Карлом XII. Вона складається з преамбули та 16 статей. За оцінкою українських істориків є однією з перших європейських конституцій нового часу. Вона не набула чинності, оскільки була написана в умовах вигнання, але є визначною пам'яткою української політико-філософської та правової думки.

У вступі цього акта проголошувалось, що Україна повинна бути вільною державою. Окремі статті обмежували владу гетьмана. Планувалось чітко розмежувати державний скарб і особисті фінанси гетьмана. Мала вільно обиратись полкова і сотенна старшина, а гетьман тільки затверджував її. Конституція обумовлювала також права Православної Церкви, підпорядкованої константинопольському патріарху. Кордон України знову мав проходити, як за Хмельницького, по м. Случі.

Вступна частина Конституції викладала історію українського народу та Війська Запорозького.

Основний зміст Конституції: Україна є суверенною державою під протекторатом Швеції; православ'я є державною релігією; територія складається з Чернігівського, Брацлавського та Київського воєводств; влада ділиться на три гілки: законодавчу (Генеральна рада), виконавчу (гетьман та Генеральна старшина) та судову (Генеральний суд); гетьманська влада обмежується участю Генеральної військової ради (парламенту) в державному управлінні; до Генеральної ради має увійти не тільки генеральна, полкова і сотенна старшина, а й по одному депутату від кожного полку та Низового Війська Запорозького; уряди полковників і сотників є виборними; гетьман не розпоряджається державними коштами; бюджетом відає генеральний скарбничий, який узгоджує дії з гетьманом; передбачено соціальний захист козацьких удів та сиріт, які звільнялися від податків та повинностей.

Конституція Пилипа Орлика, це яскравий приклад того, як людина може випередити час, в якому живе, та розуміння своїх сучасників. Ця конституція – цілком життєздатна модель існування демократичного суспільства, що на той час взагалі було важко сприйнятим для розуміння. Конституція Пилипа Орлика